

Verslag marathon Echternach

oktober 2003

Echternach, 7 jaar later

Eind 95 begin 96 kregen enkele joggers onder leiding van Ignace Penninck het onzalig idee van "We zouden ooit toch eens ne keer ne marathon moeten lopen". Tot dan waren de langst gelopen afstanden de 20 Km van Brussel (die trouwens nooit de volle 20 Km telden !) en een halve marathon. Slechts enkele witte raven, waaronder Daniel Pappens, hadden al ervaring met de 42,195 Km maar voor de overgrote meerderheid was het een sprong in het onbekende.

Het bleef niet bij een idee en de voorbereidingen werden gestart en de plannen gesmeed om eind oktober 96 het grote avontuur aan te vatten. Niets werd aan het toeval overgelaten en er werd zelfs een speciaal T-shirt met "Ik train voor Echternach 96" ontworpen.

De dag voor D-day vertrokken ze uiteindelijk met 2 bussen voor de meer dan 20 atleten en de schare supporters naar Luxemburg. Het was meteen een schot in de roos: iedereen liep de marathon uit en een drietal (Peter Roos, Ghislain De Schamp en Jean-Pierre De Keyser) deden het in minder dan 3 u. De rest volgde op korte of langere afstand met als laatste opnieuw een drietal (Mia Broekaert, Roland De Keyser en Ignace Penninck) in 4u10.

Daarmee was de trend gezet en van dan af werden jaarlijks een of meer marathons gelopen door joggers van de grote KASVO familie. Zo mochten in de volgende jaren Amsterdam, New-York, Keulen, Berlijn, Parijs, Rome, Madrid, Barcelona, Rotterdam en nog enkele andere steden een of meerdere joggers van onze groep ontvangen. Van de pioniers in Echternach zijn intussen enkele om allerlei redenen afgehaakt maar de grote meerderheid loopt nog jaarlijks een of meer marathons. Maar er komen ook steeds nieuwe mannen en vrouwen onze rangen versterken. Zo debuteerde Flip De Smet met vrouwtje Martine in Rotterdam en meteen hadden ze de marathon microbe zo goed te pakken dat zij het initiatief namen om een tweede marathon te lopen in Echternach.

Helaas besliste het lot anders, want al heel rap moest Martine wegens kwetsuur de trainingen stopzetten en enkele weken voor Echternach moest Filip om dezelfde reden afhaken. En zij waren niet alleen zoals o.a. Hilde die haar voorbereiding letterlijk over kop zag gaan.

Ook de praktische regeling voor het verblijf in Echternach verliep niet zonder hindernissen, en vooral de kamerverdeling en wie bij wie zou slapen zorgde voor de nodige problemen. Volgens niet bevestigde bron zou iemand zelfs champagne beloofd zijn indien hij er voor kon zorgen dat het eerste voorstel van kamerverdeling niet werd gewijzigd .

Uiteindelijk kwam alles op zijn poten en op zaterdagmorgen 18 oktober vertrok Filip met een volle minibus richting Luxemburg. Enkele uren later vertrok de tweede lading met de jeep van Mia die in een reusachtige file (die later van touristieke en

terrasachtige aard bleek te zijn) terecht kwam en pas laat op de avond in Echternach aankwam. Verder hadden wij nog een wagen uit Ronse en een uit Zottegem die in dezelfde file van Mia en Co verzeild was geraakt.

Tijdens de traditionele gezamenlijke pastamaaltijd op zaterdagavond ging het nu eens niet over de te volgen tactiek voor zondag maar wel over de ingehuurde haas uit Grijseloke. Enkele weken voordien had Christophe samen met Jean-Marie Vandenheede van Grijsloke lopers in de Flanders Field Marathon voor de eerste keer zijn moeder geklopt en Monique zon op weerwraak. Daarom had ze Jean-Marie voor een dag naar KASVO getransfereerd en rekende er op dat hij haar zou trekken om voor haar zoon te eindigen. Christophe zag het anders en toen er zich ook nog enkele makelaars moeiden die op een percentje aasden hield Jean-Marie het voor bekeken en besloot voor niemand haas te spelen. Tijdens de wedstrijd liep hij dan ook braafjes tussen Christophe en Monique die wel het gezelschap kreeg van Peter Roos die echter niet meer de konditie van 96 had en na 30 Km Monique moest lossen.

Daarmee zijn we bij de wedstrijd zelf beland. Waren er in 1996 schitterende prestaties neergezet, 2003 moest niet onderdoen. En ere wie ere toekomt, onze Belgische Italiaan Michele (de enige uit de groep die er ook bij was in 96) was outstanding met een tijd onder de 3 u. Hij liep zo snel dat ik hem zelfs op geen enkele van de twee plaatsen waar we elkaar tijdens de wedstrijd kruisen gezien had. Na hem volgde het groepje van Johan Pareyt en Christophe Lamont op de voet gevolgd door Jean-Marie die hen nauwlettend in de gaten hield en hen pas na het keerpunt in Rosport remonteerde en vlot voorbijging. Johan had al enkele weken de goede vorm maar moest opletten voor zijn achillespees. Dankzij een goede verzorging en een verstandig ingedeelde marathon liep hij zijn op een na beste marathon in amper 8 minuutjes boven de 3 u. En wat te denken dan van Christophe. Marathon na marathon eindigde hij rond 3 u 30 en slechts tweemaal raakte hij onder de 3u30 (beste tijd 3u27). En dan opeens pats boem en eindigt hij na 3 uur en 10 minuten, een verbetering van maar liefst zeventien minuten !!!

En hij was niet alleen om zo spectaculair te verbeteren: Johan Rotsaert liep vorig jaar zijn beste tijd (3u39) en eindigde dit jaar in Rotterdam na 3u45. Beide marathons liep hij samen met mij maar nu wilde ik mijn eigen wedstrijd lopen. Bij de eerste kruising ongeveer halweg zag ik dat hij niet zo ver achterop lag en er nog zeer goed uit zag. Bij de volgende kruising rond Km 35 was hij al een heel stuk genaderd en hij zag er nog altijd verdomd fris uit. Toen zag ik de bui al hangen en zei tegen mezelf "Marc jongen niet verzwakken of Rotsaert heeft je te pakken". En ik verzwakte niet maar op Km 38 waar Filip een laatste tussentijd opnam had ik maar 150 m meer. Johan ging me dan ook vlot voorbij en liep in die laatste paar kilometers nog 1 minuut uit. Zelf was ik zeer tevreden met mijn tijd van 3u25 (van de 20 marathons die ik al liep mijn vierde beste tijd en maar 4 minuten meer dan mijn besttijd van 2000 eveneens in Echternach gelopen) maar dat is natuurlijk niets vergeleken met de knalprestatie van Johan: 3u24 en een verbetering van zijn besttijd met maar liefst een kwartuur !!!

Veerle moest het voor de eerste keer doen zonder haar mentor en marathon-veteraan Roland De Keyzer. De eerste ronde rond het meer had ze nog het gezelschap van enkele collegas die samen met ons gestart waren voor 10 miles op hetzelfde parcours. Dat laatste was wel een beetje verraderlijk voor Rene Baeten die

na 10 miles i.p.v. af te draaien naar de aankomst pardoes meeliiep met de marathonlopers. Gelukkig was onze tijdopnemer Flip bij de pinken om hem terug te sturen naar de finish, maar het kostte hem toch zijn tweede plaats in onze groep na Hilde en Eric De Clercq die van zijn misser kon profiteren. Zoals gezegd diende Veerle het voor de eerste keer alleen zien te rooien en ze deed het zeer voorzichtig. Half marathon zag ze dat het goed was en begon te verdapperen. Zij liep de tweede helft rapper dan de eerste en eindigde tevreden in 3u46.

Voor Luc Rumbeké was het een rot dag. Het liep prima de twee ronden rond het meer maar toen hij moest beginnen aan het eerste lang stuk langs de Sure protesteerde de maag. Na de inhoud van de maag aan de natuur te hebben teruggeschonken leek het beter te gaan maar na een paar honderd meter was het opnieuw van dat. Noodgedwongen moest hij de strijd staken en met pijn in het hart toekijken hoe de rest schitterend presteerde.

Wie er vooral schitterde was Monique. Van haar zijn we eigenlijk niets anders gewoon en voor haar veertigste marathon zou het niet anders zijn: eerste in haar categorie en vijfde vrouw algemeen !!!!

Dat was uiteraard podium en het is verbazend hoe Monique groeit en verjongt op een podium.

Wie het met eigen ogen wil zien moet maar eens surfen naar de website "www.marathon-echternach.lu" en zoeken onder Results en fotos prijsuitreiking naar de fotos Nr 22 tot 24. Meteen kan je ook eens kijken naar de rest bij fotos aankomst marathon (Nr 43 51 164 329 337) en fotos 10 miles en marathon (Nr 129 138 222 254).

Daarmee zat deze prachtmarathon er weer eens op en na de nodige verfrissingen met een goed alcoholgehalte konden we met gerust gemoed de terugreis naar Oudenaarde aanvatten en ondertussen dromen van onze volgende marathon.

Marc Vanmaldegem